

No Border Camp

15-24 Ιουλίου 2016

Θεσσαλονίκη

για την κυκλοφορία των διεθνικών αγώνων
ενάντια σε κράτος, εθνικισμό, πατριαρχία και κεφάλαιο

«We want to move»

(σύνθημα μεταναστών στην εθνική οδό Αθηνών-Θεσσαλονίκης)

«Don't give me food, don't give me water, open the borders»

(πανό μεταναστών στην κατειλημμένη σιδηροδρομική γραμμή στην Ειδομένη)

Κάλεσμα

Την εποχή του παγκόσμιου νεοφιλελευθερισμού έχει καταστεί σαφές ότι όλο και περισσότερο ενισχύεται η κυκλοφορία του κεφαλαίου, καθώς επίσης εντείνεται ο εθνικισμός και η πατριαρχία. Ταυτόχρονα υψώνονται φράχτες και σύνορα τόσο στο φυσικό χώρο όσο και στις κοινωνικές σχέσεις των υποκειμένων και των κοινοτήτων τους. Ωστόσο οι κινήσεις και οι διασυννοριακοί αγώνες των μεταναστριών και μεταναστών καταδεικνύουν ότι οι τόποι συνάντησης και σύγκρουσης γεννούν διαρκώς ρωγμές, κατώφλια και περάσματα προς ανεξερεύνητους κόσμους.

Συγκεκριμένα η κυκλοφορία του κεφαλαίου και των εμπορευμάτων προωθείται με διακρατικές και παγκόσμιες συμφωνίες, οι οποίες επιδιώκουν την απελευθέρωση των αγορών, το ελεύθερο εμπόριο, την άρση των δασμολογικών περιορισμών και την κατοχύρωση δικαιωμάτων ιδιοκτησίας. Παράλληλα το πρότερο κοινωνικό συμβόλαιο ανατρέπεται, το κράτος πρόνοιας υποχωρεί και το νεοφιλελεύθερο κράτος αποκτά το ρόλο μάντζερ-εταίρου, ο οποίος ωστόσο διατηρεί τη στρατιωτική καθώς και την εκτελεστική, διοικητική και νομοθετική ισχύ. Κατά ένα τρόπο το λεγόμενο αόρατο χέρι της αγοράς έχει την ανάγκη του κράτους για να δημιουργηθεί αυτή η αγορά. Ταυτόχρονα η ένταση της έμφυλης καταπίεσης, ο ρατσισμός και ο φασισμός αξιοποιούνται για την καθυπόταξη και τον έλεγχο των πληθυσμών.

Ωστόσο οι παραπάνω πολιτικές αμφισβητούνται έντονα από κοινωνικούς αγώνες, εξεγέρσεις, ταραχές, κινητοποιήσεις και κοινωνικά κινήματα τόσο πριν όσο και στην εξέλιξη της πρόσφατης κρίσης. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, μεταξύ άλλων, αποτελούν η εξέγερση στα γαλλικά banlieu τον Νοέμβρη και Δεκέμβρη του 2005, η κομμούνα της Οαχάκα το 2006, η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 στην Ελλάδα, η αραβική Άνοιξη το 2011, τα κινήματα των Αγανακτισμένων σε Ισπανία και Ελλάδα το 2011, οι ταραχές του Λονδίνου το 2011, το κίνημα Occupy στις ΗΠΑ το 2011 και 2012, η εξέγερση του πάρκου Γκεζί στην Ιστανμπούλ τον Ιούνιο του 2013, η Άνοιξη της Βραζιλίας το 2013, οι κινητοποιήσεις σε βαλκανικές χώρες τις χρονιές 2013-2014, κτλ.

Για να αντιμετωπιστεί η πρόσφατη δομική κρίση του καπιταλισμού που μπορεί να ερμηνευτεί τόσο ως κρίση υπερσυσσώρευσης όσο και ως αποτέλεσμα της ανυπακοής των πληθυσμών, το παγκόσμιο και τοπικό κεφάλαιο επέλεξε να απαντήσει με διπλό τρόπο.

Αφενός μονιμοποιείται το καθεστώς έκτακτης ανάγκης και η συνθήκη εξαίρεσης, ώστε η στρατηγική επιβολής του σύγχρονου ολοκληρωτισμού να θωρακιστεί απέναντι στις αντιστάσεις των από τα κάτω και να κατορθώσει τον πλήρη έλεγχο της ανθρώπινης δραστηριότητας και της διαχείρισης των φυσικών πόρων. Αφετέρου η καπιταλιστική επίθεση συνολικοποιείται, επιβάλλοντας κυρίως στις χώρες του Νότου τη γενικευμένη λιτότητα σε μεγάλα κομμάτια πληθυσμού, μέσω της αποσάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων και τον αποκλεισμό τους από τα κοινά αγαθά.

Επιπλέον, εντατικοποιείται το *modus operandi* του νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή το βάθεμα των νέων περιφράξεων και η συνεχιζόμενη υφαρπαγή και λεηλασία των πόρων και μέσων παραγωγής και αναπαραγωγής και αφετέρου εντείνονται οι περιφράξεις στις κοινωνικές σχέσεις, στις αξίες, στα νοήματα και στον τρόπο επικοινωνίας των πληθυσμών. Με ακόμη μεγαλύτερη ένταση επιβάλλονται τα σχέδια των κυρίαρχων στις χώρες της καπιταλιστικής περιφέρειας. (Μέση Ανατολή, Βόρεια Αφρική κ.α). Η επέκταση των πολεμικών επιχειρήσεων, των επεμβάσεων του δυτικού σχηματισμού και άλλων δυνάμεων (π.χ Ρωσία), μέσα στο ιστορικό συνεχές, συντρίβει για δεκαετίες τις κοινωνίες αυτές και διαμορφώνει κατάλληλες συνθήκες για την ανάδυση πολιτικών και άλλων σχηματισμών που προωθούν την απολυταρχία, την στρατικοποίηση των κοινωνιών, την έμφυλη καταπίεση και τη θρησκευτική μισαλλοδοξία. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η πειθάρχηση των ντόπιων πληθυσμών, επιταχύνεται η αναδιάρθρωση των κοινωνικών δομών και διασφαλίζεται η καλύτερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, στα πλαίσια των αναγκών της παγκόσμιας οικονομίας

Τα τελευταία χρόνια, οι πολιτικές περιφράξεων και υφαρπαγής εφαρμόστηκαν με προγράμματα λιτότητας στις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου και με τον πόλεμο, τη θρησκευτική μισαλλοδοξία και την ένταση της έμφυλης καταπίεσης στις χώρες της Αραβικής Άνοιξης. Ως εκ τούτου σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού των παραπάνω χωρών αναγκάζεται να εγκαταλείψει τις εστίες του. Οι αποστερημένοι από τον φυσικό και κοινωνικό τους χώρο πληθυσμοί μεταναστεύουν, διασχίζουν σύνορα, φράχτες, συρματοπλέγματα, ποτάμια, θάλασσες, νάρκες και αστυνομικές περιπόλους. Επίσης αντιμετωπίζουν την εκμετάλλευση δουλεμπόρων, κλείνονται σε στρατόπεδα κράτησης και έπειτα τις περισσότερες φορές με βίαιες μεθόδους ωθούνται να αναζητήσουν εργασία ακόμα και με εξαιρετικά δυσμενείς όρους (μαύρη και απλήρωτη

εργασία), ή μένουν άνεργοι και αποτελούν τον πλεονάζοντα εφεδρικό στρατό εργασίας, ακόμα εξωθούνται στην πορνεία, σε κυκλώματα τράφικινγκ και εμπορίου ανθρώπινων οργάνων.

Συνεπώς την ίδια στιγμή που ενισχύεται η κυκλοφορία του κεφαλαίου, και εντείνεται η πατριαρχία και ο εθνικισμός όλο και περισσότερο υψώνονται φράχτες και εμποδίζεται η κυκλοφορία των ανθρώπων. Η Ευρώπη Φρούριο αναδύεται μέσα από τις στάχτες της πρόσφατης κρίσης με πολιτικές αστυνόμευσης, ελέγχου, εγκλεισμού, επαναπροώθησης, παρανομοποίησης και ποινικοποίησης των μετακινούμενων πληθυσμών. Οι αστυνομικές και στρατιωτικές επιχειρήσεις εντατικοποιούνται, το NATO αναλαμβάνει κεντρικό ρόλο, εγκαθιδρύονται τεχνητές διαιρέσεις μεταξύ προσφύγων και μεταναστών, και τέλος τα στρατόπεδα κράτησης, τα hot spots και τα κέντρα επαναπροώθησης γίνονται ο κανόνας στη διαχείριση των μετακινούμενων πληθυσμών.

Ωστόσο οι μεταναστευτικές ροές από την Αφρική και τη Μέση Ανατολή προς την Ευρώπη τροποποιούν το παραπάνω πλαίσιο καθώς αμφισβητούν έμπρακτα τον ρόλο των συνόρων και των κρατικών και υπερκρατικών πολιτικών. Εκατοντάδες χιλιάδες μετακινούμενοι πληθυσμοί έχουν τους τελευταίους μήνες διασχίσει σύνορα χαράσσοντας διαδρομές αλληλεγγύης και ιχνηλατώντας πράξεις και χειρονομίες χειραφέτησης. Η ίδια η κίνηση των μεταναστών και μεταναστών με την επινοητικότητα και ευρηματικότητά της αναδεικνύει ότι οι επιθυμίες, οι κοινωνικές σχέσεις και τα όνειρα δε φυλακίζονται αλλά έχουν τη δύναμη να υπερβαίνουν σύνορα και φράχτες.

Επιπλέον η ίδια η κίνηση των μεταναστών αναδεικνύει ότι τα κίνητρα των μετακινούμενων αποτελούν τις περισσότερες φορές περίπλοκες διασταυρώσεις ενάντια σε ταξικές, έμφυλες, εθνοτικές, πολιτισμικές, θρησκευτικές διακρίσεις και καταπιέσεις. Ταυτόχρονα οι μετακινούμενοι πληθυσμοί αναπτύσσουν στρατηγικές επιβίωσης, ενεργοποιούν υποκειμενικές ικανότητες, συνάπτουν κοινωνικές σχέσεις με άλλους μετακινούμενους και ταυτόχρονα στηρίζονται σε πρότερα κοινωνικά δίκτυα που αφήνουν πίσω τους. Ως εκ τούτου κρίνουμε ότι θα πρέπει να υπερβούμε τις απόψεις που αντιλαμβάνονται ότι το κράτος, το κεφάλαιο, η πατριαρχία, ο ρατσισμός επικυριαρχούν απόλυτα στα υποκείμενα και επομένως οι μετανάστες είναι υποτελείς, θύματα, υπόκειμενα που χρήζουν φιλανθρωπίας, συμπόνιας και σωτηρίας. Η ίδια η κίνηση των

μεταναστριών και μεταναστών συνεισφέρει στο να φωτιστούν πως οι πράξεις μετακίνησης συγκροτούν τα μετακινούμενα υποκείμενα σε πρόσωπα, τα οποία βρίσκονται σε διαρκή διαλεκτική και όχι σε υποτελή σχέση τόσο με τα ποικίλα και διασταυρωνόμενα συστήματα διακρίσεων και καταπίεσης (κεφάλαιο, πατριαρχία, ρατσισμός κτλ.) όσο και με τις κρατικές και διεθνείς πολιτικές ελέγχου, αστυνόμευσης, αφαίρεσης της πολιτότητας κτλ.

Απέναντι λοιπόν στις παραπάνω εξελίξεις καλούμαστε να πάρουμε θέση.

Τους τελευταίους μήνες αλληλέγγυοι και μετανάστες έχουν συναντηθεί μέσα στο καλειδοσκόπιο της κρίσης. Οι παραπάνω συναντήσεις και αγώνες κρίνουμε ότι πρέπει να ενισχυθούν, να αποκτήσουν συγκεκριμένες δομές και να αντιπροτείνουν με σαφήνεια τη χαρά, τη γοητεία και το νόημα της συντροφικότητας και του μοιράσματος.

Για τους παραπάνω λόγους θεωρούμε κρίσιμη τη διοργάνωση ενός διεθνικού No Border Camp αυτό το καλοκαίρι στη Θεσσαλονίκη.

Η επιλογή της πόλης της Θεσσαλονίκης κρίνουμε ότι είναι εξαιρετικά σημαντική καθώς βρίσκεται στην καρδιά των συγκρούσεων γύρω από τον έλεγχο και τη διαχείριση της μετανάστευσης και την ελευθερία μετακίνησης. Η γεωγραφική θέση της Θεσσαλονίκης είναι στη βόρεια Ελλάδα κοντά στα σύνορα με Αλβανία - Δημ. της Μακεδονίας - Βουλγαρία και ταυτόχρονα στην περίμετρό της χωροθετούνται αρκετά κέντρα συγκέντρωσης, κράτησης και επαναπροώθησης μεταναστών. Επιπλέον τόσο στη βόρεια Ελλάδα όσο και ευρύτερα στη περιοχή των Βαλκανίων έχουν αναδυθεί το τελευταίο διάστημα πρωτοβουλίες και δίκτυα αλληλεγγύης, τα οποία μπορούν να ενισχύσουν και να ενισχυθούν από τη διοργάνωση του No Border Camp. Τέλος τόσο η δεδηλωμένη επιθυμία για συντονισμό ποικίλων τοπικών πολιτικών συλλογικοτήτων όσο και οι διαθέσιμες υποδομές κρίνουμε ότι καθιστούν την πόλη της Θεσσαλονίκης ως την καταλληλότερη και πιο αξιόπιστη επιλογή για να λάβει χώρα η διοργάνωση ενός παγκόσμιου και διεθνικού No Border Camp.

Με βάση το παραπάνω πολιτικό πλαίσιο το παρόν κάλεσμα δομείται στις παρακάτω ενότητες: α) Τρόπος Οργάνωσης, β) Στοχεύσεις, γ) Ομάδες Εργασίας, δ) Δομή, ε) Θεματικές ενότητες συζητήσεων/workshop.

A. Τρόπος Οργάνωσης

Το προτεινόμενο No Border Camp επιδιώκουμε να πραγματοποιηθεί μέσα από αυτοοργανωμένες, οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές δομές και διαδικασίες. Επιπλέον θεωρούμε δεδομένη την σαφή εναντίωση στις ποικίλες και διασταυρωνόμενες σχέσεις και συστήματα εξουσίας, καταπίεσης και διακρίσεων. Το No Border Camp αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία για να εκφραστεί και να γίνει ορατή η εναντίωση στο ρατσισμό, τα ταξικά προνόμια, την πατριαρχία, τον σεξισμό, την ξеноφοβία, την ομοφοβία, την θρησκευτική μισαλλοδοξία και οποιαδήποτε άλλη καταπίεση. Τέλος για τη συνεπή ενότητα μεταξύ θεωρίας και πρακτικής κρίνουμε σημαντικό να προωθήσουμε αδιαμεσολάβητες διαδικασίες που θα μας απεμπλέξουν από επίσημους θεσμούς, φορείς, κόμματα και κυρίαρχα παγκόσμια και τοπικά μίντια.

B. Στοχεύσεις

Με βάση το παραπάνω πλαίσιο θέτουμε ως κεντρικούς τους παρακάτω στόχους:

- 1) Να ενισχυθούν οι ήδη υπάρχουσες ομάδες μεταναστών, να τους δοθεί κεντρικός ρόλος ως οργανωτικού παραδείγματος για τις μετανάστριες και τους μετανάστες που θα εγκλωβιστούν εντός των ελληνικών ή άλλων κρατικών συνόρων. Να αναδειχθούν τα αιτήματα των μεταναστών για ανοιχτά σύνορα, κατάργηση κέντρων κράτησης και επαναπροώθησης, χαρτιά, άσυλο και δικαιώματα.
- 2) Να συνδεθούν οι ποικίλοι αγώνες των μεταναστών από το Καλαί έως την Ειδομένη.
- 3) Να φτιαχτούν νέες σταθερές αυτοοργανωμένες δομές υποστήριξης και αλληλεγγύης σε μετανάστες καθώς επίσης να ενισχυθούν και να δικτυωθούν οι υπάρχουσες.
- 4) Είναι γεγονός ότι τους τελευταίους μήνες απέναντι στην εσκεμμένη ανυπαρξία κρατικής μέριμνας συγκροτήθηκαν σε διάφορες χώρες, πόλεις και γειτονιές οριζόντια δίκτυα αλληλεγγύης. Κρίνουμε ότι η αυθόρμητη αλληλεγγύη πρέπει να πάρει σαφή πολιτικά χαρακτηριστικά, ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος να μετατραπεί σε φιλανθρωπία ή εθελοντισμό, καθώς επίσης και να αποτραπεί η περαιτέρω αξιοποίηση του φαινομένου από ΜΚΟ και κράτος.

- 5) Να ενισχυθούν τα βαλκανικά και ευρωπαϊκά δίκτυα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκαν τους τελευταίους μήνες, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της υπό εξέλιξη αυξανόμενης στρατιωτικοποίησης της διαχείρισης της μετανάστευσης.
- 6) Να απαντηθεί ο αναδυόμενος ρατσιστικός και εθνικιστικός λόγος.
- 7) Να συνδεθούν οι αγώνες ντόπιων και μεταναστών εργατών.
- 8) Στο πνεύμα του «όποιος δεν θέλει να μιλάει για τον καπιταλισμό ας μην μιλάει ούτε για τον φασισμό», όποιος μιλάει ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο οφείλει να στρέφεται όχι μόνο ενάντια στον ρατσισμό αλλά και ενάντια στο σύστημα που τον υποδαυλίζει, τον αναπαράγει και τον χρησιμοποιεί: να μάχεται τον καπιταλισμό μέσα από αυτοοργανωμένες δομές και οριζόντια δίκτυα. Σε αυτό το πλαίσιο το λεγόμενο «μεταναστευτικό» ζήτημα πρέπει να σχετιστεί και με άλλες όψεις του παγκόσμιου συστήματος κυριαρχίας: με τους πολέμους στο πλαίσιο της κρίσης, με τα ζητήματα του φύλου, της τάξης, της αναπηρίας, της κουλτούρας κτλ. Για τον λόγο αυτό το No Border Camp πέρα από τις κινητοποιήσεις, τις συναντήσεις και τη δημιουργία δομών κρίνουμε ότι θα πρέπει να περιλαμβάνει και τη διοργάνωση ενός αυτοοργανωμένου αντικαπιταλιστικού-αντιπαρατριαρχικού-αντιρατσιστικού συνεδρίου, με βασικό άξονα τη μετανάστευση, συναρθρωμένη με τις όψεις εκείνες του παγκόσμιου συστήματος κυριαρχίας που θα ήθελαν να αναπτύξουν οι ενδιαφερόμενες ομάδες και άτομα.

Γ. Ομάδες Εργασίας

Για να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι του No Border Camp προτείνουμε τη συγκρότηση των παρακάτω ομάδων εργασίας

1. ομάδα υποδομών	5. ομάδα οικονομικής διαχείρισης
2. ομάδα σίτισης	6. νομική ομάδα
3. ομάδα μεταφράσεων	7. ιατρική ομάδα
4. ομάδα τύπου, internet, αντι-πληροφόρησης	8. ομάδα δικτύωσης /επαφών

Δ. Δομή

Το No Border Camp προτείνουμε να πραγματοποιηθεί τις ημερομηνίες 15-24 Ιουλίου 2016 στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Για τη φιλοξενία και τη διοργάνωση των συνεδριακών συζητήσεων θα αξιοποιηθούν χώροι του πανεπιστημιακού κάμπους στο κέντρο της πόλης.

Η δομή του No Border Camp προτείνουμε να αποτελείται από τρία τμήματα:

A) Καμπάνια προετοιμασίας

- δημιουργία τοπικών συνελεύσεων προετοιμασίας και συνδιοργάνωσης του No Border Camp
- εναντιοποίηση και συντονισμός των δράσεων αλληλεγγύης σε μετανάστες και ενάντια σε σύνορα, κέντρα κράτησης και εθνικιστική ρητορική
- έκδοση πολύγλωσσης εφημερίδας αντιπληροφόρησης
- δικτύωση, επαφές και συντονισμός ομάδων εργασίας
- δημοσιοποίηση του No Border Camp (αφίσες, website, social media, κτλ.)

B) Δράσεις αλληλεγγύης σε μετανάστες κατά τη διάρκεια του No Border Camp

- διοργάνωση δράσεων σε σύνορα
- δράσεις σε hot spots και κέντρα κράτησης και επαναπροώθησης μεταναστών
- πορεία (reclaim the streets-migrants' pride) στο κέντρο της πόλης
(αναλυτικότερες πληροφορίες θα ανακοινωθούν τους προσεχείς μήνες)

Γ) Διεθνικό συνέδριο κατά τη διάρκεια του No Border Camp

(αναλυτική περιγραφή ακολουθεί παρακάτω)

Ε. Θεματικές ενότητες συζητήσεων/workshop

A. Αυτονομία μετακίνησης

A1. Μετακινούμενοι πληθυσμοί, νομαδισμός και διεθνικές γεωγραφίες της μετανάστευσης (η έννοια του συνόρου, του συνοριακού χώρου, του ενδιάμεσου χώρου, της ετεροτοπίας και της ετερότητας)

A2. «Αυτονομία», «φυγή», «νομαδισμός», «διασπορά», «ταξίδι». Διεθνική μετανάστευση έναντι των φιλελεύθερων αντιλήψεων του laissez-faire που θεωρεί τη μετανάστευση ως προϊόν μιας ατομικής επιλογής που υπακούει στους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης των αγορών εργασίας, όσο και των αντιλήψεων του «παρεμβατισμού» που αντιλαμβάνεται τη μετανάστευση ως ένα φαινόμενο το οποίο το κράτος οφείλει να παρεμβαίνει προκειμένου να ρυθμίσει τη ροή και την έκτασή του

A3. Mobile commons. Στρατηγικές και πρακτικές επιβίωσης, αγώνα, αλληλεγγύης, δικτύωσης, επικοινωνίας, αλληλοβοήθειας και commoning των μετακινούμενων πληθυσμών

A4. Δομές αλληλεγγύης, καταλήψεις-κοινωνικά κέντρα αγώνα, σύνδεση αγώνων ντόπιων και μεταναστών

B. Διαθεματικές νέες περιφράξεις

B1. Πολιτικές νέων περιφράξεων, βίαιης εκτόπισης, αποστέρησης και υφαρπαγής των πόρων και μέσων παραγωγής και αναπαραγωγής, μονιμότητα της λεγόμενης πρωταρχικής συσσώρευσης

B2. Ταξικές διαστάσεις της μετανάστευσης (προλεταριοποίηση, επισφάλεια, φτηνό εργατικό δυναμικό, εφεδρικός πλεονάζων στρατός ανεργίας)

B3. Ανάδυση εθνικιστικής-ρατσιστικής-φασιστικής ρητορικής και αντίστοιχων πρακτικών, πολιτικές φόβου και μισαλλοδοξίας (ρατσιστικές επιτροπές κατοίκων, ο ρόλος της εκκλησίας και των μίντια)

B4. Έμφυλες διαστάσεις της μετανάστευσης (γυναίκες, lgbtq πληθυσμοί, σεξισμός, έμφυλη βία, εγκυμοσύνη)

B5. Ηλιακές διαστάσεις της μετανάστευσης (παιδιά, ηλικιωμένοι)

B6. Αναπηρία και μετανάστευση

B7. Πολιτισμικός σφετερισμός της κουλτούρας των μετακινούμενων πληθυσμών

B8. Δουλέμποροι, κυκλώματα εμπορίας και διακίνησης, τράφικινγκ και εμπόριου ανθρώπινων οργάνων

Γ. Κρατικές και υπερκρατικές πολιτικές διακυβέρνησης μετακινούμενων πληθυσμών

Γ1. Ο ρόλος του κράτους

Γ2. Πολιτότητα, δικαιώματα, άσυλο

Γ3. Ο ρόλος της φιλανθρωπίας, του εθελοντισμού και το πάρτυ των ΜΚΟ

Γ4. Κρίση, μετανάστευση και νέες πολιτικές διακυβέρνησης. Πως το λεγόμενο «δόγμα του σοκ» και το «καθεστώς μόνιμης εξαίρεσης» όλο και περισσότερο γίνονται ο κανόνας στη διαχείριση των πληθυσμών

Γ5. Πόλεμος, γεωπολιτική και νεοαποικιακές πολιτικές

Γ6. Ευρώπη-Φρούριο και στρατόπεδα κράτησης μεταναστών. Κρατικές και διακρατικές πολιτικές αστυνόμευσης, ελέγχου, εγκλεισμού, επαναπροώθησης, παρανομοποίησης και ποινικοποίησης των μετακινούμενων πληθυσμών (επιχειρήσεις NATO, διαιρέσεις μεταξύ προσφύγων και μεταναστών, hot spots, κέντρα επαναπροώθησης)

Πρόσκληση

Καλούμε ριζοσπαστικές, αντικαπιταλιστικές και αντιρατσιστικές ομάδες, συλλογικότητες και άτομα που συμφωνούν με το προτεινόμενο πλαίσιο διοργάνωσης του No Border Camp και ενδιαφέρονται να συμμετέχουν:

A) Να μας κοινοποιήσουν εγκαίρως το ενδιαφέρον τους και τον πιθανό αριθμό συμμετεχόντων.

B) Να δηλώσουν την συμμετοχή τους σε κάποια από τις ομάδες εργασίας [βλ. γ) Ομάδες εργασίας].

Γ) Όσες και όσοι ενδιαφέρονται να συμμετέχουν με οργανωμένη παρουσίαση στο συνεδριακό τμήμα του No Border Camp τους καλούμε να μας αποστείλουν έως τις **15 Μαΐου 2016** τις προτάσεις τους σε μορφή περίληψης (έως 250 λέξεις) και σε ποια πιθανή θεματική ενότητα [βλ. ε) θεματικές ενότητες συνεδρίου] θα επιθυμούσαν να ενταχθούν. Επιπλέον είμαστε ανοιχτές και σε προτάσεις που υπερβαίνουν τις προτεινόμενες θεματικές ενότητες.

στείλτε μας τις προτάσεις σας στο e-mail: contact@noborder2016.com

ενημερωθείτε στο www.noborder2016.com

συντροφικά

συνέλευση No Border Camp 2016

Θεσσαλονίκη 31/03/2016